

- de douanediensdiensten van de lidstaten gelasten het in artikel 1, lid 2, sub ii, van verordening (EU) nr. 513/2013 vastgestelde percentage van het antidumpingrecht toe te passen vanaf 6 juni 2013;
- de Commissie gelasten verzoeksters schadevergoeding te betalen voor zover het in artikel 1, lid 2, sub ii, van verordening (EU) nr. 513/2013 vastgestelde percentage van het antidumpingrecht niet vanaf 6 juni 2013 is toegepast;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters baseren hun beroep op vier middelen.

- 1) Eerste middel: schending van artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad^(?) door de vaststelling van artikel 1, lid 2, sub i, van verordening (EU) nr. 513/2013 van de Commissie.
- 2) Tweede middel: onjuiste feitelijke beoordeling door de Commissie door de voorlopige antidumpingmaatregelen krachtens artikel 1, lid 2, sub i, van verordening (EU) nr. 513/2013 van de Commissie in fasen in te stellen.
- 3) Derde middel: kennelijke en ernstige schending door de Commissie van haar plichten tot zorgvuldigheid en goed bestuur door de vaststelling van artikel 1, lid 2, sub i, van verordening (EU) nr. 513/2013 van de Commissie.
- 4) Vierde middel: onwettig optreden van de Commissie door de vaststelling van artikel 1, lid 2, sub i, van verordening (EU) nr. 513/2013 van de Commissie met schade voor verzoeksters waarvoor de EU aansprakelijk is krachtens artikel 340, lid 2, VWEU.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 513/2013 van de Commissie van 4 juni 2013 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen en wafers), van oorsprong uit of verzonden uit de Volksrepubliek China, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 182/2013 tot onderwerping van de invoer van deze goederen van oorsprong uit of verzonden uit de Volksrepubliek China aan registratie (PB L 152, blz. 5).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 343, blz. 51)

Beroep ingesteld op 2 augustus 2013 — Photo USA Electronic Graphic/Raad

(Zaak T-394/13)

(2013/C 274/37)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (Beijing, China) (vertegenwoordiger: K. Adamantopoulos, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 van de Raad van 13 mei 2013 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 131, blz. 1) nietig verklaren voor zover zij verzoekster een antidumpingrecht oplegt,
- verweerder verwijzen in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster baseert haar beroep op vier middelen.

Eerste middel: onjuiste beoordeling door de Commissie en de Raad (hierna: „instellingen”) door de opname van volledig met polyester bedekte keramische mokken in het onderzochte product.

Tweede middel: schending door de instellingen van artikel 2, lid 10, van verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 343, blz. 51; hierna: „basisverordening”) doordat zij geen eerlijke vergelijking maakten daar zij bedekte keramische mokken groepeerden met andere soorten keuken- en tafelgerei uit gres.

Derde middel: schending door de instellingen van artikel 3, lid 7, van de basisverordening doordat de gevolgen voor de situatie van de bedrijfstak van de Unie van het door het *Bundeskartellamt* (Duitse mededingingsautoriteit) onderzochte mededingingverstoring gedrag niet naar behoren zijn geanalyseerd. Dienaangaande stelt verzoekster een kennelijk onjuiste beoordeling door de instellingen door de conclusie te trekken dat het mededingingverstoring gedrag geen gevolg had voor de micro- en macro-economische indicatoren.

Vierde middel: schending door de instellingen van artikel 3, lid 2, van de basisverordening door de situatie van de bedrijfstak van de Unie niet objectief te onderzoeken. Dienaangaande stelt verzoekster een kennelijk onjuiste beoordeling door de instellingen door de conclusie te trekken dat het mededingingverstoring gedrag geen gevolg had voor de micro- en macro-economische indicatoren.

Beroep ingesteld op 31 juli 2013 — Miettinen/Raad

(Zaak T-395/13)

(2013/C 274/38)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Samuli Miettinen (Espoo, Finland) (vertegenwoordigers: O. Brouwer en E. Raedts, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— nietigverklaring van het besluit van de Raad van 21 mei 2013 houdende weigering aan verzoekster van volledige toegang tot document nr. 12979/12 krachtens verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43), zoals meegedeeld aan verzoeker op 21 mei 2013 bij brief met referentie „06/c/02/13” (bestreden besluit) alsook van de hernieuwde weigering van 23 juli 2013;

— verwijzing van verweerder in verzoekers kosten overeenkomstig artikel 87 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht met inbegrip van de kosten van interveniënten

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker baseert zijn beroep op twee middelen.

Eerste middel: schending van artikel 4, lid 2, tweede streepje, en artikel 4, lid 3, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1049/2001, daar het bestreden besluit is gebaseerd op een onjuiste uitlegging en toepassing van deze bepalingen die de bescherming van gerechtelijke procedures en juridisch advies respectievelijk de bescherming van het besluitvormingsproces betreffen:

In de eerste plaats toonde de Raad niet aan dat de openbaarmaking van document nr. 12979/12 het vermogen van zijn juridische dienst schaadt om zich in een toekomstig geding te verdedigen en het besluitvormingsproces ondermijnt.

In de tweede plaats toonde de Raad niet aan dat document nr. 12979/12 bijzonder gevoelig is en/of een ruime werking heeft tot rechtvaardiging van de weerlegging van het vermoeden ten gunste van openbaarmaking van een juridisch advies in de besluitvormingscontext.

In de derde plaats is de theorie van de Raad inzake schade zuiver hypothetisch. Zij is zowel feitelijk als juridisch ongegrond daar de inhoud van het advies in document nr. 12979/12 ten tijde van de vaststelling van het bestreden besluit reeds in het openbaar domein was.

In de vierde plaats paste de Raad niet het criterium van het hoger openbaar belang toe toen hij verwees naar artikel 4, lid 3, eerste alinea, en alleen het gepercipieerde gevaar voor zijn besluitvormingsproces bij openbaarmaking en niet de positieve gevolgen van een dergelijke openbaarmaking met name voor de legitimiteit van het besluitvormingsproces overwoog en verzuimde het criterium toe te passen toen hij verwees naar artikel 4, lid 2, tweede streepje.

Tweede middel: schending van de motiveringsplicht krachtens artikel 296 VWEU, daar de Raad niet zijn verplichting nakwam voldoende en passende redenen voor het bestreden besluit te geven.

Beroep ingesteld op 30 juli 2013 — Dosen/BHIM — Gramm (Nano-Pad)

(Zaak T-396/13)

(2013/C 274/39)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Franko Dosen (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordiger: H. Losert, advocaat)